

rådet rent faktisk består af fornuftige og tænksomme folk: Man lægger præcis op til, hvordan det skal være; man har et facit. Det er ikke acceptabelt.

Og så har jeg et stilfærdigt spørgsmål til forslagsstillerne. Lige præcis i dag er det jo ganske interessant, hvordan vi forholder os til menneskerettighederne:

Det anføres i forslaget, at Straffelovrådet skal overveje, »hvordan det angivne mål kan nås, uden at væsentlige retssikkerhedsgarantier krænktes, herunder forskrifterne i artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention.« Hvad er det for væsentlige retssikkerhedsgarantier, forslagsstillerne ønsker skal tilsidesættes?

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti hilser det meget velkomment, at det her forslag er blevet fremsat igen. Vi har tidligere, i 1996, fra Dansk Folkepartis side fremsat et forslag, der havde nogenlunde det samme indhold, og vi er enige i, at det skal være muligt at idømme en kollektiv straf for forbrydelser begået af en gruppe af mennesker.

En af de sager, der har været mest fremme i betragtningerne omkring sådanne forslag, er jo Blekingegadebandesagen, hvor der var en række personer, der gik sammen om et alvorligt røveri, men som altså også myrdede en politibetjent i forbindelse med samme røveri. Der så vi altså, at det ikke var muligt at finde ud af, hvem der rent faktisk havde begået den pågældende forbrydelse, og vi synes, det er et problem i forhold til retsbevidstheden, at man ikke kan dømme gerningsmændene, som man egentlig godt ved hvem er; man ved bare ikke, hvem af de pågældende mennesker, der var sammen om de forskellige kriminelle handlinger, det rent faktisk var.

Det synes vi er forkasteligt, også i relation til den debat, vi har haft tidligere i dag om, at det virker stødende for befolkningens retsbevidsthed, at man ikke kan dømme i sådanne sager, og det ønsker vi skal være muligt i Dansk Folkeparti.

Vi må også erkende, at det i forbindelse med rockerkrigen, som måske i øjeblikket ikke kører på fuldt blus, men som altså stadig væk er interessant på den måde, at rockerne arbejder videre og nu genopretter deres klubhuse og ifølge alle undersøgelser står bag en række grove kriminelle forhold, ville være vigtigt for myndighederne at have mulighed for at dømme kollek-

tivt, fordi også rockerne er gode til at dække over hinanden, hvis de laver nogle ulykker, og dér skal det efter vores opfattelse være muligt for myndighederne at idømme en kollektiv straf.

Så vi hilser med glæde, at De Konservative nu kommer med forslaget, efter at vi selv har været fremme med det. Og vi kan se af de taler, der blev holdt i forbindelse med behandlingen af vores forslag, at man måske dengang ikke rigtig ville støtte forslaget fra De Konservatives side eller kun ville støtte visse dele af forslaget, så det er glimrende, at det nu kommer frem i en udformning, som forhåbentlig alle blandt de borgerlige partier kan acceptere.

Vi må så appellere til regeringen om – lidt modsat det, som vi har hørt fra justitsministerens side i dag – at regeringen her vil være sin opgave voksen og sørge for, at der i hvert fald bliver nogle muligheder i den retning.

Der er jo ikke nogen, der siger, at domstolene skal dømme kollektivt i særlig mange tilfælde, men i virkelig grelle og alvorlige tilfælde vil det være vigtigt, at domstolene har den mulighed, at de kan dømme kollektivt. Og dér er det altså vi i Dansk Folkeparti siger at regeringen bør være sin opgave voksen og følge den grove kriminalitet op, som vi i dag har hørt at regeringen selv erkender der er, og sørge for, at man altså kan dømme kollektivt, hvis det viser sig, at de pågældende gerningsmænd ikke vil ud med sproget om, hvem det egentlig var, der trykkede på aftrækkeren i en given situation.

Sonja Albrink (CD):

Dette beslutningsforslag lægger efter ordlyden op til en udvidet mulighed for straf for kollektiv deltagelse i lovovertrædelser. Med andre ord har man nu igen taget hul på en diskussion om, hvorvidt man bør afvige fra det grundlæggende princip i straffeloven om den subjektive skyld.

I CD mener vi, at et sådant kollektivt strafansvar er en overordentlig betænkelig ting, og vi er selvfølgelig også godt klar over, at der inden for særlovgivningens områder er eksempler på, at der kan straffes på et objektivi grundlag. Det gælder imidlertid ikke for overtrædelser af straffeloven, og en ændring i den retning ville efter CD's opfattelse medføre en svækkelse af retssikkerheden.

Kollektivt strafansvar får alt andet lige karakter af en sikkerhedsventil, som politi og anklagemyndighed vil kunne bruge, hvis man ikke er i stand til at påvise det nødvendige for-